

[Korsgaard.]

store Veksler paa Forretningsordenen, end den ærede sidste Taler gjorde, og jeg kunde dog for saa vidt have en vis Berettigelse dertil, da jeg ikke har stemt for den Forretningsorden, vi har. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Krag har omvendt sig paa dette Punkt, men det er jo desværre for sent, og nu maa jeg henstille til det ærede Medlem, hvis han staar over for en Omvendelse i Forhold til et langt mere betydningsfuldt Spørgsmaal, at det saa ikke igen skal kunne siges: for sent.

Det ærede Medlem siger, at den nuværende Valglov bygger paa Partier. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem helt Ret i. Der er nemlig et ikke helt ubetydeligt Antal Bestemmelser i den nuværende Valglov, der i Modsætning til Valg i Enmandskredse netop ikke bygger paa Partier, idet de stiller Vælgerne frit i Retning af at kunne vælge Personer, og jeg vilde dog tro, at det ærede Medlem Hr. Krag af forskellige Grunde vilde give mig Ret i, at Personen kan jo ogsaa i Situationen spille en vis Rolle.

Endelig vil jeg sige med Hensyn til det faste Styre, som det ærede Medlem Hr. Krag vil opnaa med en anden Valglov, at dette er jo kun en Talemaade, for ingen kan jo vide, om man i Virkeligheden med Valg i Enmandskredse faar et fast Styre, saa jeg synes i det hele, at hans Argumentation er noget urimelig, saa meget mere som det ærede Medlem Hr. Krag jo dog vel ikke helt vil forlade Tillægsmandaterne, da de jo dog staar i den gamle Grundlov, og Følgen deraf maa blive, at det, det ærede Medlem vil naa, heller ikke med Sikkerhed kan naas efter hans Metode.

Med Hensyn til det store Parti, som det ærede Medlem dog paa en vis Maade, i hvert Fald teknisk, var glad for, haabede det ærede Medlem, at det snart ikke skulde være stort mere (*Krag*: Erstattes med et andet), og jeg nærer det samme Haab, men jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret, fordi det forekommer mig, at Udviklingen ude i Verden, og den maa man dog til en vis Grad se paa, peger i Retning af netop meget store Partier paa godt og ondt. I England har de et stort konservativt Parti, hvad jeg naturligvis, set fra mit Synspunkt, kun kan finde godt, navnlig naar det har en saa fortrinlig Førsteminister som Chamberlain, som i langt højere Grad er en Fredens Mand end de saakaldte Fredsfolk, der vil Krig for Fredens Skyld. Tager vi Tyskland og Italien, har vi ogsaa der

store Partier — alt taget i Betragtning, synes jeg, at den seneste Tid netop har vist Tilbøjelighed til de meget store Sammenslutninger. Jeg tror altsaa, Psykosen gaar i Retning netop af de mange; det har sine Skævheder, men det har naturligvis set ud fra Regeringssystemet sin Styrke; men set ud fra de Betragtninger, jeg her har fremset, nærer jeg altsaa Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Krag har Begrundelse til at gaa ud fra, at man her i Landet ikke skulde kunne bevare et stort Parti.

Saa har jeg i øvrigt nogle Ord at sige om to Ting. For det første om Vælgernes Indflydelse fremfor Organisationernes. Der fik man jo et stærkt Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Krags Betragtninger byggede paa for ham ubehagelige Oplevelser. Inden for Det konservative Folkeparti har vi jo ogsaa haft ubehagelige Oplevelser, men ikke desto mindre maa man jo tage den Slags med. Man maa efter min Mening ikke afskære Vælgeren fra hans frie Skøn. Han bør ogsaa have Sikkerhed for, at hans Stemme kommer til at virke saaledes, som den efter Valgsystemet skal virke, og med den Kraft, den skal virke med, og saa maa man i øvrigt gaa ud fra, at disse Outsidere, der i en given Situation kan være ubehagelige, dør væk af sig selv. Inden for det konservative Parti har vi jo haft et straalende Eksempel derpaa. Vedkommende gik over i et andet Parti, blev modtaget med aabne Arme, forsvandt meget hurtigt, men dengang var det ærede Medlem ikke saa fast, i hvert Fald ikke, hvis han havde Indflydelse, hvad jeg maa antage, han havde. Han tog altsaa Outsideren til sit Hjerte som sin egen. Det mener jeg naturligvis ikke et Parti har nogen som helst Pligt til at gøre, men det, jeg maa hævde, er, at Vælgeren maa have sin Ret til at stemme paa et Menneske, som jeg synes det er urimeligt at give sin Stemme; men det maa nu Vælgeren om.

Det er naturligvis rigtigt, at en Mand i et givet Tilfælde kan blive valgt ved Hjælp af rigtige Partistemmer, om jeg saa maa kalde dem det, men det kan heller ikke nægtes, at det modsatte kan ske. Hvis han ikke faar det helt tilstrækkelige Antal Stemmer, kan den rigtige Partimand blive valgt ved Hjælp af hans Stemme. Det Spil, her er, maa man heller ikke se bort fra, men, som sagt, for mig er Hovedsagen, at man udstrækker Partivældet det mindst mulige. Derfor er jeg vedblivende betænkelig ved det, man her vil ved den ny Valglov i Modsætning til den gældende. Det vil ikke saa sjældent, tror jeg, kunne føre til